

બુદ્ધ અવતાર

કીંમત રૂ. ૦૧૧. સન ૧૯૧૯

ગુજરાત વિદ્યાર્પીઢ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઝિડ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૮૩૨૫ તારીક

પુસ્તકનું નામ ૮૩૬૬ અલ્પનાર

વિષય ૬-૩

બુદ્ધ અવતાર.

(રચનાર પીર સદરહીન.)

(ગજનાનીમાં) આપૃત્તી ૧ લી નકલ ૫૦૦.

પ્રગટ કરનાર

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ.

ALL RIGHTS RESERVED

આ બુદ્ધ એવજર વલીભાઈ નાનજીએ પી માળ ભિષી પ્રમ ૧ ૩.
પાલખી મહોલ મુખ્ય ન ૬ મા મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ મા
જાગી અને મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજે ધ મળ ભિષી રેમ
૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુખ્ય-૮ મ પ્રગટ કરી

સંવત ૧૯૭૫.

સન ૧૯૧૬.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૩૨૫

પ્રસ્તાવના.

હિન્દુ શાસ્ત્રો શ્રી કૃષ્ણ અતાર પછીની હકીકતથી તદ્દન અજાન છે, કારણ કે શાસ્ત્રના નિયમ અનુસાર છેલ્લા બે અવતારો શુદ્ર-યાને ધરભાગી થનારા હોવાથી બ્રાહ્મણોને બાધ આવતો હોવાથી તેઓ તે અવતારોને ઓળખી શક્યા નથી. શ્રી કૃષ્ણ બાદ શ્રી બુદ્ધના રૂપમાં શ્રી હરી પાંડવોને હારે આવ્યા, પણ પોતાને ઉત્તમ ગણાવતા બ્રાહ્મણોએ આ અવતારને ચંડાલના રૂપથી સંબોધી તેને યજ્ઞની અંદર નહીં આવવા દેવા હારપાળ તરીકે ભીમની નીમણુંક કરી, પણ અમધુત રૂપે શ્રી બુદ્ધે જ્ઞાન બળથી ભીમની બુદ્ધિને જીતી ભીમને વશ કર્યો, અને ભીમે જુગેસર રૂપે ઓળખી પોતાના ભાષ્યોને જાણ કરી. પાંચ પાંડવોમાંના ત્રીકાળ જ્ઞાની સહદેવે ખરી હકીકત રજૂ કરી, અને તેથી પાંડવો સમેત સતી દરોપતી તથા કુંતાજી શ્રી બુદ્ધને પાયે પડ્યા.

શ્રીમદ્ ભગવતગીતા હિન્દુ શાસ્ત્રો તથા બ્રાહ્મ જ્ઞાનમાં અતી મહત્તર અને લોકમાન્ય છે, તેના પહેલા કર્મ કાંડમાં શ્રી કૃષ્ણે અરજીનને જણાવ્યું છે કે, ક્ષત્રીના કર્મરૂપ બુદ્ધમાં થતાં નાશથી ક્ષત્રીને પાપ નડતું નથી, છતાં સ્વાર્થ બ્રાહ્મણોએ સ્વાર્થમાં અંધ બની એ વાક્યને નહિ ગણ્યકારી પાંડવને પાપ નિવારણ અર્થે યજ્ઞ કરવાનું સમજાવ્યું. બ્રાહ્મણોને વચને પાંડવોએ યજ્ઞ આરંભ્યો, અને પોતાના ઇષ્ટ ગુરુ (શ્રી કૃષ્ણ) ની આજ્ઞાનો ભંગ કર્યો. “ગુરુ લોપી તે મહા પાપી” થયેલા પોતાના ભક્તો પાંડવોની અવદ્વેષા થતી જોઈ શ્રી બુદ્ધ રૂપે, પોતે આવી પાંડવોને યજ્ઞ કરતા અટકાવ્યા, જુદા બ્રાહ્મણો નાશી ગયા અને જે ગાયને તે દિવસ સુધી માન આપવામાં આવતું તેના વારો જવાથી અને નવા યુગની સ્થાપના થવાથી શ્રી બુદ્ધ રૂપે તેના વ્રાધ કરવા પાંડવોને હુકમ કર્યો, જે તેઓએ માથે ચડાવ્યો.

આ પુસ્તકમાં શ્રી બુદ્ધ અને ભીમનો સંવાદ ધણીજ મનન કરવા યોગ્ય તથા શીખામણી સેવા યોગ્ય છે.

કેટલાકો મહત્તમ બુદ્ધિને બુદ્ધાવતાર તરીકે ગણે છે, પણ શાસ્ત્રો અને પુરાણો તપાસતાં નવમો બુદ્ધ અવતાર તે તે બુદ્ધ નથી, કારણ કે શુદ્ર રૂપે બુદ્ધાવતાર થવાનું જણાવે છે જ્યારે મહત્તમ બુદ્ધ એક રાજપુત હતો.

બુધ્ધાવતાર રૂપે પાંડવોનો ઉદ્ધાર કરી તે અવતારનું નુર મી રીશમાં આપ્યું ને, સંકલના ઇસમાઇલી શાસ્ત્રેમાં મળી આવે છે.

તે મુજબ બુધ્ધાવતારનો વારો ઠેઠ ૬૦ મહા મુરતમઅલીના પેદા થવા સુધી રહે છે, જે બાદ તેજ નુર ૬૦ મહા મુરતમઅલીમાં ઇસમાઇલી અવતાર રૂપે દુનીયામાં ઝહુર થાય છે, અને તેનાથી ઇસ્લામનો પ્રચાર થાય છે.

આ પુસ્તકમાં બુધ્ધાવતારની હકીકત ઉપરાંત ઘણી શિક્ષણ સેવા ચેગમ અને બોધદાયક બાબતો આવે છે તેથી દરેક દરેકને ખાસ મનન કરવા ચોખ્ખું છે.

લી૦ સેવક,

મુખી હાઇજીભાઈ દેવરાજ,

પ્રગટ કર્તા.

સિંધીમાંથી ગુજરાતીમાં જ્ઞાનો બહાર પાડવા માટે
આપણા સરતાજ હાજર ઇમામનું પાક ફરમાન.

(તા. ૮ મી માર્ચ સને ૧૯૦૮. મુંબઈની વાડી.)

“દીનના કામોમાં ઉત્તેજન આપો, દીનની ફારસી તથા અરબી કિતાબોનો ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવી છપાવો. તમારા બચ્ચાંઓને દીને ઇસમાઇલીના રસ્તો બરાબર દેખાડો. તેઓને દુઆ, સફા ગીનાન, ઇલમની સમજણ આપો. સર્વ કરતાં બહેતર એ છે કે, મારા મુખમાંથી નિકળેલાં ફરમાન શિખાડો. ઇસમાઇલી દીનની તેઓને યાદ આપવા માટે સ્કુલમાં તથા લાઈબ્રેરીમાં તેઓને મોકલો, એવી રિતે તમારા દીનની મજબુતી કરો. વગર ફેકટની પંચાતમાં પડવાને બદલે દીનને ટેકો આપવામાં તમારો વાજ ગુજરો. તમારાથી બની શકે તો દીનની ચડતી માટે કોશિશ કરો, અને તમારામાં હિમ્મત હોય તો દીન-ધર્મના પુસ્તકો ગુજરાતીમાં જાપી ધર્મનો વધારો કરો.”

(ઇસમાઇલી સિતારો, પુસ્તક ૧—૨, પાનું ૨૯ મું)

બુદ્ધ અવતાર.

(રચનાર પીર સદરહીન.)

- નવમું રૂપ હરી બુદ્ધ અવતાર, મુગલી રૂપ ધર્યો મુરાર. ૧.
મુખ ચીચા પગ વાંકા જાડુ, પગે કોરા પેહુરે હીવાણુ. ૨.
છુરી કરારી બાંધે તરવાર તીર, કમાન બાંધી ચડાવે હો મીર. ૩.
ગીરંત કોડ શરીરે વહે, પાસે કોઈ ઉભો નવ રહે. ૪.
દુરગંધ ગંધાવે શરીર, એસો રૂપ ધર્યો જગદીશ. ૫.
એવો રૂપ ધર્યો જાદુરાય, પાંડવાને દ્વારે પોતા જાય. ૬.
પાંડવ જ્યાં હોમ જગનજ કરે, ત્યાં ખેડા બ્રાહ્મણ વેદ આચરે. ૭.
તારે લાગો કલજુગ ને દ્રાપર ઉતર્યા, દેવ રખીસર ઠામ છોડી ગયા. ૮.
કલજુગમાંહે બહુ પાપ કેવાય, તેથી દેવ રખીસર ઠામ છોડી જાય. ૯.
ત્યારે જુજેઝણ કરે વીચાર, પુછે લીરામણને વેદની સાર. ૧૦.
સુણો લીરામણ જુજેઝણ કહે, કોરવાકો પાપ તે હમ શીર રહે. ૧૧.
ખોણી અઢારનો હુઆ નીખેદ, તેનું હમ શીર જણાણું પાપ. ૧૨.
સુણો લીરામણ હું પુછું ભેવ, કેસો પાપ તણો હોવે નીખેવ. ૧૩.
કહે લીરામણ સુણો હો રાય, મારો હોમ જગન એણે ઠાય. ૧૪.
સેસ્ર લીરામણ વરજો હો રાય, મન ઇચ્છા ભોજન દ્યો ચાટી ભાય. ૧૫.
સોવન પાત્ર સેસ્ર દો નીત, એસો જગન કરો એક ચીત. ૧૬.
એસો લીરામણે કહયો ભેવ, તો પાપ તણું હોવે નીખેવ. ૧૭.
લીરામણને વચને પાંડવ જુલા જાય, માંડ્યા હોમ જગન તેણે ઠાય. ૧૮.
લીરામણ વચન ખોલ્યા સાર, સુણો જુજેઝણ કરો વીચાર. ૧૯.
ચંડાલ એક આવે એણે ઠાય, તે જગનમાંહે કરે ઉપાય. ૨૦.
જગન તણું જે વીરધવા કરે, એ સો જોતક એમ આચરે. ૨૧.
પેહુલો પ્રાણે મેલો એણે ઠાય, ભલા ધુરા ત પાવે જાય. ૨૨.

- લીમસેન ખોટ્યા તેણી વાર, ખોલે રખવાળ મેટ્યા ખાહાર. ૨૩.
 જ્યાં પાંડવ ખેડા હોમ જગનજ કરે, ત્યાં ખેડા બ્રાહ્મણ વેદ આચરે. ૨૪.
 લીરામણ વેદ ખોલે જે જેકાર, ત્યારે શ્રી બુદ્ધ આવ્યા દુવાર. ૨૫.
 દુવારે લીમ ખેડા તતખણું, દેખી લીમને અચંપે ધણું. ૨૬.
 વીકટ રૂપ ધર્યો જાદુરાય, સામીને દ્રષ્ટે સામું ન જોવાય. ૨૭.
 ત્યારે ખોટ્યા શ્રી બુદ્ધ મુણે લીમરાય, હમકું આગે દ્યોને રજાય. ૨૮.
 હું છું ખુધેયાથી ભુખ્યો અપાર, એવો જાણી આવ્યો
 રાજા જુજેષણને દાર. ૨૯.
 માંગુ અન્ન ને દેખું દીદાર, હોમ જગનજું મુણું વીચાર. ૩૦.
 મુણે ચંડાલ લીમજ કહે, આગે જાનેકી રજા ન તોય. ૩૧.
 જ્યાં જુજેષણ હોમ જગનજ કરે, ત્યાં ખેડા લીરામણ વેદ આચરે. ૩૨.
 હોમ જગનમાંહે વીરંધવા હોય, તારું ત્યાં ચંડાલ મુખદેખે ન કોય. ૩૩.
 એ લીરામણ વાંચે અમારા વેદ, રૂપ તમારો કરે નીખેદ. ૩૪.
 તારે શ્રી બુદ્ધ ખોટ્યા મુણે લીમરાય, ચંડાલ તણી વાત કહું તોય. ૩૫.
 લીરામણમાંહેથી બ્રહ્મજ ગયા, તેણે રૂપ નખી મહમદકા લોયા. ૩૬.
 ઠાલા વેદની જાણે વાણ, તે ચંડાલ લીમ લેજો જાણ. ૩૭.
 ઠાલા વેદ લીરામણ કહે, હરી અવતારકી ખખર નવ લહે. ૩૮.
 અથર વેદની ન જાણે વાણ, તે ચંડાલ લીમ લેજો જાણ. ૩૯.
 આપ સ્વરાથે મોહોના નામજ ધરે, હરી અવતારકી ખંડણી કરે. ૪૦.
 જે અવતારકો વારો વહે, તાકી લીરામણ ખખર નવ લહે. ૪૧.
 આપ સ્વરાથે જુઠો કહે, મોખ મુગતકી ખખર ન લહે. ૪૨.
 જુઠા જગન મંડાવે જોઈ, લોલ સ્વરાથે ન જુજે કોઈ. ૪૩.
 સત વીના લીમ મુધ ન હોય, તે ચંડાલ લીમ લેજો જોય. ૪૪.
 ત્રીકડા મુધીયા લીરામણ કહે, ચોથા વેદની મુધ નવ લહે. ૪૫.
 ચોથા વેદની ન જાણે વાણ, તે ચંડાલ લીમ લેજો જાણ. ૪૬.
 દુઆપુર જુગમાંહે ત્રણ વેદજ ગયા, આઠ અવતાર હરીના
 પુરા થયા. ૪૭.
 આજ નવમું રૂપ આવ્યો છું જોય, તાંકું લીરામણ ન કળે કોય. ૪૮.
 ચંડાલ લીરામણ માહા અગીનાન, બુદ્ધ અવતારકો ખડે નામ. ૪૯.
 મુણે લીમ વાત મોય તણી, માંગુ અન્ન મોંએ ખુધીયા ધણી. ૫૦.
 મુજ દુખજાને દેજો દાન, તો પુન્ન મુકળ હોયશે જાણ. ૫૧.
 તારે લીમ ચીંતા કરીને જોય, એ છે પાત્ર અવતારજ કોય. ૫૨.

કાંધક રૂપ દીસે છે ધણું, વચન બોલે જેમ વર્ષકુંડ, તણ. ૫૩.
 સુણેા જુગેસર લીમજ કહે, સાંસા એક મારા મનમાં રહે. ૫૪.
 ક્ષત્રી માજન માંહે કોણ ચંડાલ, તે સાંસા મુજને કહો દયાળ. ૫૫.
 તારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વીખીયાત, ચંડાલ તણી કહું તોય વાત. ૫૬.
 ક્ષત્રી માજન દયા નવ ધરે, બાંધે હથીયાર જીવ હત્યા કરે. ૫૭.
 વાછડા વોણી વારે ગાય, વસત લીરાની લીયે છોડાય. ૫૮.
 અતી આદર કરે મનમાંહે ધરે અલીમાન, મનીશ મારતાં
 ન કરે કાંણ. ૫૯.
 ક્ષત્રી માજન ભુજા જાણ, તે ચંડાલ લીમ લેજે જાણ. ૬૦.
 માજન મનમાંહે કરે અલીમાન, તોલતાં દીત ન રાખે ઠામ. ૬૧.
 લેતી વેળા ધણેરા લીયે, દેતી વેળા થોડેરા દીયે. ૬૨.
 કરે અલીમાન વખાણે આપ, ડાંડી તોડાનું મોટું છે પાપ. ૬૩.
 દયા ધરમની કરે કાણ, તે ચંડાલ લીમ લેજે જાણ. ૬૪.
 કહે લીમ જુગેસર દયાળ, માણસ જાતમાં કોણ ચંડાલ. ૬૫.
 તે સાંસા મોયે કહો દયાળ, કોણ કરમેથી હોવે ચંડાલ. ૬૬.
 કહે શ્રી બુદ્ધ સુણેા લીમરાય, ચંડાલ તણી વાત કહું તોય. ૬૭.
 દયા ધરમ ન આણે મન, સોવે નચીંતા કરે કુડા કરમ. ૬૮.
 માત પીતાસું સામું હોઈ લડે, તે ચંડાલ લીમ દોજકે પડે. ૬૯.
 પર જીવ મારી પેજ ભરે, અને પર—નારીયું સંગત કરે. ૭૦.
 પારકું ધુતી આપજ ખાય, તે ચંડાલ લીમ દોજકે જાય. ૭૧.
 પુરખ એક સ્ત્રી બે કરે, એકસું પ્રોત અદકી ધરે. ૭૨.
 દુજી કળ કળે આણે દોશ, તે ચંડાલને મોયે નહી મોખ. ૭૩.
 તે ચંડાલ લીમ દોજકે જાય, તેને પુરવ મોખ નહી થાય. ૭૪.
 કન્યા તણાં દ્રવ્ય લેવે જેહ, મહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૭૫.
 વણુ કારજે જે પર ઘેર જાય, જુહું બોલાને મીહું ખાય. ૭૬.
 પેટ સ્વરાથે પર જીવ હણે, ખાય માંસ ને દોશ નવ ગણે. ૭૭.
 જુઠી ગોઆઈ ચડાવે આલ, માણસ જાતમાંહે તે ચંડાલ. ૭૮.
 સેસ્ટ ગુર બ્રહ્માની આલ, તેનો જે કોઈ ખાશે માલ. ૭૯.
 જે દીધા ગુર ધરમ દેખાડ્યા હરી, તાસું બોલે પ્રપચ કરી. ૮૦.
 લીધા ધરમ તેના પર હરે પાય, તે ચંડાલ લીમ દોજકે જાય. ૮૧.
 અક્ષર એક શીખાવે જેહ, ગુર કરી માનીએ તેહ. ૮૨.
 જુઠા સમ જે હરીના ખાય, તે ચંડાલ લીમ દોજકે જાય. ૮૩.

લીમ કહે મુણે જુગેસર દયાળ, ચોપગા જાતમાંહે કોણ ચંડાલ. ૮૪.
તે માહે સાંસો કહોને દયાળ, પંખી જાતમાંહે કોણ ચંડાલ. ૮૫.
કહે શ્રી બુદ્ધ મુણે લીમરાય, ચંડાલ તણી કહું વાત તોય. ૮૬.
ચોપગામાંહે જ્ઞાન, ગીરધવા ને સીયાળ, પંખી જાતમાંહે

કાગ ચંડાલ. ૮૭.

માણસ જાતમાં પર—નીંદા કરે જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૮૮.

કહે લીમસેન મુણે દીન દયાળ, સ્ત્રી જાતમાંહે કોણ ચંડાલ. ૮૯.

સ્ત્રી હોઈ પર—પુરખશું રમે, ધરકો પુરશ દીકો નવ ગમે. ૯૦.

એક છોડી દુળ સાથે જાય, તેથી ચંડાલ લીમ દુજ ન કેવાય. ૯૧.

સ્ત્રી હોઈને પર—ધર રમે, ધરકો કામ દીકો નવ ગમે. ૯૨.

કહું ન કરે કંથજ તણું, દીન ઉઠી સંતાપે ધણું. ૯૩.

સામુ સસરાનું ન કરે કામ, નણુંદ જેઠાણીનું ન રાખે માન. ૯૪.

જુડું બોલીને ચડાવે બાળ, સ્ત્રી જાતમાંહે તેહ ચંડાલ. ૯૫.

વીરધવા હોઈને વીક્રમ કરે, મા બાપકી લાજ નવ ધરે. ૯૬.

પાડ પેટ ને બાલક હણે, મનમાંહે શંકા કાંઈ નવ ગણે. ૯૭.

કુળ લજવે ને વેધે બાળ, સ્ત્રી જાતમાંહે તેહ ચંડાલ. ૯૮.

શ્રી હરની સેવા નવ કરે, કુડ બોલતા શંકા નવ ધરે. ૯૯.

વીરત ધરમ જે ન કરે નાર, સ્ત્રી જાતમાંહે તેહ ચંડાલ. ૧૦૦.

મુણે જુગેસર લીમજ કહે, સાંસો એક મારા મનમાંહે રહે. ૧૦૧.

માણસ જાતમાંહે માહા મધમ ચંડાલજ કોણ, તે સામી અમને

કહોને બોણ. ૧૦૨.

તારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વીખીયાત, માહા મધમ ચંડાલ તણી

કહું તોયે વાત. ૧૦૩.

સાચ વીના જે હરની સેવા કરે, ધરે અલીયાગત કોલીયા નવ ભરે. ૧૦૪.

કીરીયા ધરમ ન પાળે જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૦૫.

વેચે દહીં દુધ ને મધ માંસ, બાપે દહીં ને કરે વીણાસ. ૧૦૬.

બ્યાજ સવાયા લેવે જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૦૭.

એક સેવા હરની મનમાંહે ધરે, બીજો આવીને ભંગજ કરે. ૧૦૮.

જ્ઞાન પુન્ય કરતાં વારે જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૦૯.

પશુ ઠારને પાળે જેહ, તેના ચારા પાણીની ખખર ન લેહ. ૧૧૦.

ભુખ્યો તરસ્યો બહુ દુઃખ સહે, આપકી વેદના કીસકું કહે. ૧૧૧.

તે નર પાપી માહા મધમ તેહ, પર—વેદના ન જાણે જેહ. ૧૧૨.

સીખીસર હોઈ દુનીયામાંહે ખાય, ચીર પાતાનું પરહરી જાય. ૧૧૩.
 ગીનાન ધરમની નીંદા કરે જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૧૪.
 આમણુ માંહસું મુકરી જાય, ભાંગ, શરાબ, તંબાકુ ખાય. ૧૧૫.
 જીહું બોલીને ચડાવે અપજ, તે માહા મધમ ચંડાલજ જાણુ. ૧૧૬.
 જીવને ફાંસી જેહી મારે જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૧૭.
 દોડા ઠામણુ જે મુનીવર કરે, તે લઈ પર ઉપર ધરે. ૧૧૮.
 ગાવત્રીની સુધ ન જાણુ જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૧૯.
 ધરમી હોઈ ન પાલે ધરમ, સોવે નચીંતા કરે કુડા કરમ. ૧૨૦.
 હાલ ન નીચેડે ગતમાંહે ન જાય, દસોંદ ન દેવે દુનીયામાંહે ખાય. ૧૨૧.
 મોખ મુગતની સુધ નવ લઈ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૨૨.
 પાંચ માસ સ્ત્રી ગીરલજ ધરે, તાંસું પુરખ સંગતજ કરે. ૧૨૩.
 પશુ ખસી કરે નર જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૨૪.
 વણુ આદરે જે પર ધર જાય, કરજ લઈને મુકરજ થાય. ૧૨૫.
 વણુ અપરાધે સ્ત્રી પરહરે જેહ, માહા મધમ ચંડાલજ તેહ. ૧૨૬.
 તારે લીમ કહે સામી પુણું એક ખોણુ, માણસ જાતમાં ઉતમ કોણુ. ૧૨૭.
 તારે શ્રી છુદ્ધ બોલ્યા વીખીયાત, ઉતમ માણસ તણી કહું
 તોયે વાત. ૧૨૮.

જે પ્રાણીને શીષ્ટ ગુર લીરમણ મીલીયા, તેના લવસાગરના
 ફેરા દલીયા. ૧૨૯.
 હાલ વાએકે ખરા દસોંદી જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૩૦.
 સદાય ધ્યાન જે હરીકો કરે, બ્રહ્મ ગીનાનકું દીલમાંહે ધરે. ૧૩૧.
 ગતમાં નીત નીત મીલે જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૩૨.
 દયાવંતી ખમીયાવંતી જેહ, કીરીયા ચાલીસ પાળે જેહ. ૧૩૩.
 હવા હીરસને વારે જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૩૪.
 જીમ સ્વાદ ઇંદ્રી વશ કરે જેહ, કાળ કોધને વારે તેહ. ૧૩૫.
 પાંચ તતવકું જાણુ જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૩૬.
 ગુર વચન જે શીર પર ધરે, ગુર કહે તે નીષ્ટ કરે. ૧૩૭.
 સતી સંતોખી ખમ્યાવંતી જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૩૮.
 જીવતા જે નર મરતક હોઈ રહે, સુખ દુખ દીલકા હરીસું કહે. ૧૩૯.
 રદહથી હરીને ન વીસારે જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૪૦.
 માત પીતાની જે સેવા કરે, કુડ કપટ નીંદા પરહરે. ૧૪૧.
 સર્વ કુટમકો ખેચે ભાર, વીશનવ ભગતી ઉપર રાખે પીયાર. ૧૪૨.

પારકી વેદના આપે સહેવે જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૪૩
ગત, લોકમાંહે જેનું જશજ હોય, નાન પરનાતમાંહે અવગુણ

ન ખોલે કોઈ. ૧૪૪

વાંચ કાચ ઇંદ્રો વશજ હોઈ, રધયત અવગુણ ન ખોલે કોઈ. ૧૪૫

ક્યાવંતી ખમીયાવંતી જેહ, માણસ જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૪૬

તારે ભીમ કહે સાંભળો જુગેસર દેવ, વાત એકનું પુછું ભેવ. ૧૪૭

સ્ત્રી જાતમાંહે ઉતમજ કોણ, તે સામી મુજને કહેજો ખોણ. ૧૪૮

તારે શ્રી બુદ્ધજ બોલ્યા વીખીયાત, ઉતમ સ્ત્રી તણી કહું તોયે વાત. ૧૪૯

જે સ્ત્રી હરીની સેવા કરે, વચન હરીના તે શીર ઉપર ધરે. ૧૫૦

જે હરીનું નામ ન વીસારે નીત, કીરીયા ચાલીસ પાળે

એકજ ચીત. ૧૫૧

દાનવંતી ખમીયાવંતી જેહ, સ્ત્રી જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૫૨

જેને રહેહે નીરમલ ગીનાન, સામું સસરાનું રાખે માન. ૧૫૩

કોઈ કુડ બોલે તોય ન આણે કાળ, લક્ષણ જોઈએ જેમ નાનાં બાળ. ૧૫૪

નીચી દ્રષ્ટીએ ચાલે જેહ, સ્ત્રી જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૫૫

જે સ્ત્રી હરીની સેવા વીન્યા અન્ન ન ખાય, ધરેથી અલીયાગત

ભુખીયો ન જાય. ૧૫૬

થોડામાંહેથી થોડેરો દેહ, સદા સુકલવંતી કહીએ તેહ. ૧૫૭

ધરમ વૃત કરે જે નાર, સ્ત્રી જાતમાંહે તે ઉતમજ જાણ. ૧૫૮

જે સ્ત્રી પુરખની આજ્ઞામાંહે રહે, મુખ દુઃખ દીતકા હરીકું કહે. ૧૫૯

જે હરીની સેવા કરે નીત, માહા સતવંતી નીરમજ એક ચીંત. ૧૬૦

ગત લોકમું નમી ચાલે જેહ, સ્ત્રી જાતમાંહે ઉતમજ તેહ. ૧૬૧

વળી શ્રી બુદ્ધજ બોલ્યા વીખીયાત, મુણે ભીમ કહું તોયે વાત. ૧૬૨

તમે રાજા ભુજેજીને કહેજો જાય, કાંઈક પીછાણે તો આવીયો

હું રાય. ૧૬૩

સત વચન કહું હું હો રાય, જગન કરો તોય પાપ ન જાય. ૧૬૪

આવો દીદાર અમારા જોય, તો અનત જગન તાણું ફળજ હોય. ૧૬૫

એસો રાજા ભુજેજીને કહેજો તાપણે, નહી તો પરદાવો

પડશે ધણે. ૧૬૬

તારે ભીમે ચીંતા કરી છે ધણી, એ છે ત્રીલોવર ધણી. ૧૬૭

પાંડવ વધસ ઉપર સદા કીરપાર, એવું જાણીને આવ્યો છે

અમારે દુવાર. ૧૬૮

સુણે જુગેસર કહું સીર નામ, તમે ઉભી રહેજો એણે ઠામ. ૧૬૮
હું જમ રાજા જુજેજીને કહું ભેવ, તે સદેશો આવી કહું હો દેવ. ૧૭૦
તારે ગયા લીમ મેલસમી વાર, તારે રાજાજી જાઈ કર્યો વોચાર. ૧૭૧
ચારે બંધવ બેઠા છે છતાં, લીમે વાત કરી છે તીયાં. ૧૭૨
સુણે રાજાજી કહું વોચાર, પુરખ એક આવ્યો છે આપણે દાર. ૧૭૩
કાંઈક રૂપ દીસે છે ઘણું, વચન બોલે જેમ વધકું નથિ તણું. ૧૭૪
ચઉદ્ધ લવનની કરે વાત, કાંઈક રૂપ દીસે પુરણ વોખીયાત. ૧૭૫
હમસું વાત હુધ આપાર, હમથી ઉતર દીયો ન જાય લગાર. ૧૭૬
તમને સદેશો કહ્યો છે હો રાય, જગન કરો તો પાપ ન જાય. ૧૭૭
આજ અથર વેઠકો હુવો વેવાર, ભુલા બ્રાહ્મણ વરણ અઢાર. ૧૭૮
બુદ્ધ અવતાર હુવો દીન દયાલ, તાંકું ભીરામણ કહે ચંડાલ. ૧૭૯
જે હરીને અવતાર ન જાણે હો રાય, તેથી ચંડાલ દુજો નહી

કહેવાય. ૧૮૦

એ સદેશો કહ્યો છે મુરાર, તારે રાજા જુજેજી કરે વીચાર. ૧૮૧
તારે રાજા જુજેજી પુછે ભેવ, એ કોણ પાત્ર હોતું સોહોદેવ. ૧૮૨
તારે જોતક જોધને સોહોદેવજ કહ્યા, જે બુદ્ધ અવતાર શ્રી

કરસનજી જાણ્યા. ૧૮૩

તારે સોહોદેવ કહે તમે રાજા સાંભળો, નહી તો પરશાયસો ધ્રુણો. ૧૮૪
તારે તમે મેલી જગન હરીને મલવા જાઓ, એવો પરસંગ ધર
બેઠા નહી પાઓ. ૧૮૫

ભુલા બ્રાહ્મણ સોહોદેવજ કહે, હરી અવતારકી ખબર ન લહે. ૧૮૬
એ તો પેટ સ્વરાથે વાંચે ઠાલા વેદ, હરી અવતારકો કરે નીખેદ. ૧૮૭
પાંડવ ચાટ્યા જેણી વાર, તારે ભીરામણે કહ્યો વીચાર. ૧૮૮
સુણે હો રાજા બ્રાહ્મણ કહે એમ, તમે ચંડાલનું મુખ દેખશો કેમ. ૧૮૯
અમે બ્રાહ્મણ માહા રૂખી રાય, તમે કેમ પરહરો અમારા પાય. ૧૯૦
તારે સોહોદેવ બોલ્યા તેણી વાર, સુણે રાજાજી કરો વીચાર. ૧૯૧
જો તમે કહ્યા ભીરામણના કરો, તો નારાયણ દેવકું નહી મીલો. ૧૯૨
જેણે સીરજીયા ધરતી ને આકાશ, પવન પાણી કર્યા પ્રકાશ. ૧૯૩
ચાંદો સુરજ ઉપાવીયા સાર, તેણે સીરજ ચારેહી ખાણ. ૧૯૪
અસ્ટ કુદલ પરખત સીરજીયા સાર, તારા મંડળ નીપાવીયા

નીરવાણ. ૧૯૫

એણે સીરજીયા વનસ્પતી બાર અઢાર, નવ કુદરત નાગ સીરજીયા

નીરવાણુ. ૧૯૬

સાત સાહેર સીરજીયા જેહુ, નદીયું નવસો નવાણું સીરજીયા તેહ. ૧૯૭

સરવે રચના કીધી, ખણુ એક મીંજર, તે સામી ઉભા છે આખણુ

કુવાર. ૧૯૮

જારે એવી વાત સોહોદેવે કહી, તારે રાગ જુજેજી સમજ્યા સહી. ૧૯૯

જે તમે સાંભળો બ્રાહ્મણની વાત, તે પરદાવો કરશો દીન ને રાત. ૨૦૦

તારે પાંચે બાંધવ ચાટ્યા છે ત્રીયાં, શ્રી બુદ્ધ ઉભા હતા જ્યાં. ૨૦૧

રાગ ચાટ્યા શ્રી બુદ્ધજીકે પાસ, તારે લીરામણ વચન બોલ્યા

કરી પ્રકાશ. ૨૦૨

સુણો રાગજી અમારી વાત, તમે ગદીના પડદા બંધાવો સાત. ૨૦૩

પાણી ગંગા જળ અણાવો નીર, તે લઈ ધરતીએ છંદાવો નીર. ૨૦૪

એવા આચાર કરો હો રાય, તે જઈ દેખો મ્હેચ્છના પાય. ૨૦૫

તારે રાગ સુણી લીરામણની વાત, ગદીના પડદા બંધાવ્યા સાત. ૨૦૬

જેમ પડદા બંધાતા જાય, તે સામીની દ્રષ્ટીથી ઉજળા થાય. ૨૦૭

જારે નીર છંદાવીયા જુજેજી રાય, તારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા

સતજ બાય. ૨૦૮

સુણો હો રાગ હમારી વાત, કાયકું પડદા બંધાવીયા સાત. ૨૦૯

કાયકું છંદાવીયા ગંગા જળ નીર, કાયકું શંકા ધરી શરીર. ૨૧૦

કાયકું કહ્યા લીરામણકા કરો, કાયકું મનમાં સોસો ધરો. ૨૧૧

જે નીરજળ મન કરી દેખો અમારા પાય, તે પાપ તમારા

સરવે જાય. ૨૧૨

જે દીદાર આવી અમારા જોય, તે અનત જગન તણું ફેલજ હોય. ૨૧૩

જે અમ સામા ચાલી આવો એકજ મન, તે પગલે પગલે કોડ

જગનનું પુન. ૨૧૪

તારે નીચું નમી જુજેજી કહે, સામી કુળ ખેતરકો પાપ તે

અમ શીર રહે. ૨૧૫

અમે પાપી માહા ગુનેહગાર, તે એકાએક કેમ દેખું દીદાર. ૨૧૬

અમે મનમાંહે વીચારી વાત, તે કારણ પડદા બંધાવીયા સાત. ૨૧૭

અમે ગુનેહગાર પાંચેહી વીર, તે કારણ ધરતીએ છંદાવીયા નીર. ૨૧૮

તારે પડદા છોડીને સામીની સામે ચાટ્યા જાય, તે જઈ હરીને

લાગા પાય. ૨૧૯

સામીજીને પાય પડયા, તારે રાજા જુનેઝણ વેનતી કરયા. ૨૨૦

માતા કુંતાજી સામીના વારણા લીએ, રાજા જુનેઝણ પગે

ચુમીઉં દીએ. ૨૨૧

તારે પાંચે પાંડવ કર જોડીને રહયા, તીયાં લીમ સામીનાં

ચરણે રહયા. ૨૨૨

ધન ધન વધસં અમારા હુવા, જખ વધકુંઠ નાથ નજરે દેખીયા. ૨૨૩

આજ પીરાછત અમારા ગયા, જખ દીદાર હરીના થયા. ૨૨૪

ધન ધન તમે હો દીન દયાળ, બંદા તમારા તમે લીયા ઉગાર. ૨૨૫

જુઠા લીરામણ માહા રૂપી રાય, જગન મંડાવીએ કરી ઉપાય. ૨૨૬

પાંડવ વધસં ઉપર સદા કીરપાળ, તમે ધરણીધર છો દીન દયાળ. ૨૨૭

અમે બંદા તમારા છીએ ગુનેહગાર, તમે સાહેબ છો બક્ષણહાર. ૨૨૮

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા વીખીયાત, મુણે રાજાજી કહું તોયે વાત. ૨૨૯

લાગા કલજુગ હુવા અથર વેદ, ખટ દરશન હુવા નીખેદ. ૨૩૦

તારે રાજા કહે સામી એક પુછું ખોણ, આજ કલજુગમાંહે

લીરામણ, જોગી કોણ. ૨૩૧

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા વીખીયાત, લીરામણ જોગીની કહું

તોયે વાત. ૨૩૨

લીરામણ તે જે જાણે જ્ઞાન, જ્ઞાન કીરીયામાંહે બાળે કરમ. ૨૩૩

જે અવતારકો વારો વહે, તાંકી લીરામણ સુધજ લહે. ૨૩૪

જોગી તે જે જાણે જુગત, ગીનાન ધરમકી ખોલે મુગત. ૨૩૫

તે સતી જતી જોગી ધરમજ કરે, ખરી દસોંદ સતગુર મુખે ધરે. ૨૩૬

જેને આજ પરતક ગુરનર ભેટીયા જાણ, સોહી જોગી આ

જુગ પરમાણ. ૨૩૭

તારે સામીજી કહે તમે સાંભળો રાજા ધરમ, અમે આપે જોગી

આપે લીરમ. ૨૩૮

આજ જે કોઈ ગુર મુખે દશે ધરમ, ગુરનર પીછાણે તે જોગી લીરમ. ૨૩૯

તારે રાજા જુનેઝણ વેનતી કરે, સામી અમને મોખ મુગત

હોવે કેણી પેરે. ૨૪૦

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા વીખીયાત, મુણે રાજા કહું તોયે વાત. ૨૪૧

લાગો કલજુગ ને દુઆપુર ગયા, દેવ રૂપીસર ગુપ્ત હોય રહ્યા. ૨૪૨

તમે મુણે હો જુનેઝણ રાય, તમથી કલજુગમાંહે રહયો નવ જાય. ૨૪૩

જારે તરે રણક્ષેત્રમાંહે લડયા, તારે ખોણ અઢાર અંધવ

રણમાંહે પડયા. ૨૪૪

તીયાં દેવ દાણવ મારયા આપ, તેનું રાજ તમ શીર પાપ. ૨૪૫

તેના હીસાખ ચુકાવો આજ, નહી કાં માહાદત્તમાં દુઃખ

ભોગવશેા હો રાજ. ૨૪૬

તારે પાંચ પાંડવે વેનતી કરી છે ઘણી, જેમ કહેતા તેમ કરશું

હો ઘણી. ૨૪૭

તારે શ્રી બુદ્ધજી ખોટ્યા એહ, જાઇ હેમાળે ગળાવો દેહ. ૨૪૮

જે હેમાળે દેહી ગળાવો આજ, તો વધકુઠમાંહે પામશેા રાજ. ૨૪૯

તારે ભીમ ખોટ્યા તતખણા જાણ, અમને આગળ કેમ ન

કહયું દયાળ. ૨૫૦

સરવે અંધવ મારીને લીધો રાજ, તે કલજુગ કેમ આજ્યો આજ. ૨૫૧

એવી આગળ જે અમને કહેતા સુધ, તો અમે કુળ ક્ષેત્ર ન

કરતા જુવ. ૨૫૨

તારે રાજ કહો મુણા હો ભીમ રાય, સામી લખ્યો તે

અલગા કેમ થાય. ૨૫૩

હરી કહો તે નીસ્ટે કરો, વચન હરીનાં શીર ઉપર ધરો. ૨૫૪

રાજ જીજેજીણુ પુછે ભેવ, અમને કલજુગની સુધ કહોને દેવ. ૨૫૫

કલજુગમાંહે કેવા છે વેવાર, તે અમને સામીજી સંભળાવો વીચાર. ૨૫૬

તારે શ્રી બુદ્ધજી ખોટ્યા વીખીયાત, કલજુગ તણી કહું તોયે વાત. ૨૫૭

કલજુગમાંહે મન થર નહી રહે, સાડા આગણીસ વીસવા

પાપજ વહે. ૨૫૮

તીયાં અરધો વીસવો સત ધરમનો સાર, એવો કલજુગનો

કાણુ વેવાર. ૨૫૯

તારે રાજ જીજેજીણુ પુછે વેવાર, સામી કલજુગમાંહે કેસા

ચાલે સોંસાર. ૨૬૦

તીયાં કેવા રાજ ને કેવા પરધાન, કેવા લોક રધયત નીદાન. ૨૬૧

કેવા પીડત પડે પુરાણ, કેવા સુરતીયા એડા જાણ. ૨૬૨

કેવા જોધ્યા રણમાંહે લડે, કેવા જોધ્યા સનમુખ હોઈ પડે. ૨૬૩

કેવા જીતી સતી જોગી જાન, કેવા દાતાર દેવે દાન. ૨૬૪

કેવા મેહ કલજુગમાંહે હોય, કેવી ધરતી પાકે સોય. ૨૬૫

તારે શ્રી બુદ્ધજી ખોટ્યા વીખીયાત, મુણા રાજ કહું તોયે વાત. ૨૬૬

અદ્ય મેહ કલજુગમાંહે હોય, અદ્ય ધરતી પાકે સોય. ૨૬૭
લોલી રાજ લપટી પરધાન, લોક રમ્યત ધુતારી જાણ. ૨૬૮
તીયાં લોલી પીડત પડે પુરાણ, તીયાં લપટીયા સુરતીયા.

બેઠા જાણ. ૨૬૯

સેજ શુરામાં એક રણમાંહે લડે, સેજ જોડામાં એક સુનમુખ પડે. ૨૭૦
કરાડમાં એક જુગેસર હોય, લાખમાં એક દાતાર કોય. ૨૭૧
તારે રાજ જુગેજાણ બોલ્યા વીખીયાત, સાંભળો શ્રી બુદ્ધજી પુરુષ.

તોય વાત. ૨૭૨

કલજુગમાંહે કોણ તીરથ જાન, કોણ સુપાત્ર મુખ દીજે દાન. ૨૭૩
કોણ વીરત કલજુગમાંહે કરે, કોણ દીસ બેસી જાપ આચરે. ૨૭૪
કલજુગમાંહે કેસા હોયે ધરમ, ક્યાં જામ્યે તો છુટે પાપ ને કરમ. ૨૭૫
દાન દીજ્યે તો કેસા ધરમ થાય હો દેવ, ક્યાં જામ્યે વણજ્યે તો.

જુદીએ તતખેવ. ૨૭૬

કોણ દાન કલજુગમાંહે દીયે, અને કોણ સુપાત્ર કલજુગમાંહે લીયે. ૨૭૭
તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા વીખીયાત, સુણો રાજ કહું તોયે વાત. ૨૭૮
ગત તીરથ કલજુગમાંહે જાણ, શ્રી સતગુર મુખે દાન દીજે નીદાન. ૨૭૯
વીરત બીજ શુકરવારી કલજુગમાંહે કરે, પચ્છમ દીસે બેસી

જાપ આચરે. ૨૮૦

દયા લાલ તો ઉપજે ધરમ, કરો ધરમ ને સુણો મરમ. ૨૮૧
સાચા ધરમ કલજુગમાંહે લીએ, સતકા વાસા તો સતગુર લીએ. ૨૮૨
જ્યાં ખમીયા તીયાં વાધે ધરમ, કોધે વીણસે ધરમ ને બેસે કરમ. ૨૮૩
આજ જંપુરીપમાંહે અવતર્યો પરીવ્રજ, જામ્યે ગતમાંહે તે.

જુદીએ કરમ. ૨૮૪

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા વીખીયાત, સુણો રાજજી કહું
કલજુગની વાત. ૨૮૫
ચાર જુગમાંહેથી કલજુગ સાર, પાપ પુનનૌ કરવો નીસતાર. ૨૮૬
પાપી ધરમી દાનુ તોલે ચડે, પાપી જુડે ને ધરમી તરે. ૨૮૭
પહેલા જુગમાંહે કરતા પુનન, સુણો રાજ એકહી મન. ૨૮૮
સેજ વાર દેતા દાન, તારે એક વાર કૃષ્ણ લલીઅંતા પરમાણ. ૨૮૯
આજ કલજુગમાંહે એકજ વાર દીએ, તેના પલત્ર સવા લાખ

ધણેરા લીએ. ૨૯૦

એસા દાન કલજુગમાંહે વાપરે, અનત કોડ જીવ તારે આધરે. ૨૯૧

અથર વેઠ કલજુગમાંહે વહે, તે માટે મન ધીર કીસીકા ન રહે. ૨૯૨
 બહુ પાપ કલજુગમાંહે વાપરે, તે કલજુગમાંહે આગળ સાચું તરે. ૨૯૩
 કંઠજી દાન ને કંઠજી વેવાર, કંઠજી રાજ, પ્રજા, સોંસાર. ૨૯૪
 સાંભળો જીજેઝજી તમસું કહું, હું તો કલજુગમાંહે પ્રગટ નહી રહું. ૨૯૫
 તારે જીજેઝજી પુછે વીચાર, સામીજી તમ વોના કેમ ચાલે સોંસાર. ૨૯૬
 જો તમે પગ ધરણી નહી ધરો જાડવ રાય, મૃતો સોંસાર સઘળો.

પરલે થાય. ૨૯૭

સાંભળો વીનતી દેવ મોરાર કહું શીર નામ, અમને કહો તે

તમારો ઠામ. ૨૯૮

રાજા જીજેઝજી પુછા છે મોય, તારે અમારા ઠામ કહું છું તોય. ૨૯૯

જેસા કલજુગમાંહે મુનીવર હોય, તે ઘટ ઘટ વાસો અમારો સોય. ૩૦૦

જેસા તનમાંહે જાણો પ્રાણ, તેસા ત્રીભોવર વ્યાપક જાણ. ૩૦૧

જેસો મુલમાંહે વાસજ હોય, તેસો ઘટ ઘટ અમારો વાસો જાણ. ૩૦૨

જ્યાં ગત મીલીને હરીનું સમરણ કરે, એક મન હરીના

ગીનાન આચરે. ૩૦૩

જે ગીનાન ધીયાનમાં કેવળ રેહ, તે ધર વાસો અમારો છેહ. ૩૦૪

જે દયાવંત અમીયાવંત હોય, કીરીયા ચાલીસ પાળે સોય. ૩૦૫

જે ધરમ કરતાં ન કરે કાણ, તે ધર વાસો અમારો જાણ. ૩૦૬

જે ગીયાન ધીયાન ગુર મુખે રહે, મુખ દુઃખ દીલકા હરીનું કહે. ૩૦૭

સતી સતોખી અમીયાવંતી જેહ, તે ધર વાસો અમારો છેહ. ૩૦૮

જે ઉદ્ધમ કરે જીગમાંહે ફીરે, તો હીરંદે હરી ન વીસારે. ૩૦૯

ગીયાન ધીયાનમાંહે કેવળ રેહ, તે ધર વાસો અમારો છેહ. ૩૧૦

નીચી દ્રષ્ટીએ ચાલે જેહ, તે ધર વાસો અમારો છેહ. ૩૧૧

ગીનાન ધીયાન જે કરે હર તણો, તે ધર વાસો અમારો ધણો. ૩૧૨

મુણે રાજા જીજેઝજી હું તમને કહું, હું તો કલજુગમાંહે ગુખત

હોઈ રહું. ૩૧૩

તારે ગાન જીજેઝજી બોલ્યા તેણી વાર, પરગટ રૂપ ક્યાં ધરશે

હો મુરાર. ૩૧૪

તારે ગાન જીજેઝજી કહે શીર નામ, અમને કહો ગુરનરકા ઠામ. ૩૧૫

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા વોખીયાત, મુણે રાજા કહું તોયે વાત. ૩૧૬

જાંબુદીપ ભરતખંડ જાણ, કેહેકપુરી નગરી કહું નીરવાણ. ૩૧૭

ગુર બ્રહ્માજી બેઠા તેણે ઠામ, તેનું પીર સદરદીન કહીએ નામ. ૩૧૮

સેતર દીપ એરાકખંડ જાણુ, દેલમ દેસે તે કહું નીરવાણુ. ૩૧૯

સામીજી બેઠા તેણે દેશ, માનખા દેહી માનવી વેશ. ૩૨૦

જારે કહયા છે ગુરનરકા કામ, તારે રાજા જુજેજીએ કર્યા છે પ્રજામ. ૩૨૧

જારે એતી વાત શ્રી બુદ્ધજી સાથે થઇ, તારે માતા કુંતાજી

આવીયાં સહી. ૩૨૨

તારે ભોજન હરી લાવ્યા થાળ, બોલ્યા પાંડવ તમે જન્મે દીન

ક્યાળ. ૩૨૩

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા વીળીયાત, સુણો પાંડવ પ્રથમ વાત. ૩૨૪

મુજ સાથે તમે જન્મે આપ, તેા તમારા જાવે પાપ. ૩૨૫

તારે પાંચ પાંડવ જન્મ્યા હરી સાથે પ્રકાશ, તારે શ્રી બુદ્ધજીનો

ધંદ વાળ્યો આકાશ. ૩૨૬

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા મુણો ધરમ રાય, આજ જગન તમારો

પુરો થાય. ૩૨૭

તારે રાજા જુજેજીએ બોલ્યા સામીજી ધન ધન આજનો દીન,

જે તમ દીડે અનત જગન તણો પુન. ૩૨૮

સામીજી આજ પાતક અમારા ગયા, જખ દીદાર તમારા થયા. ૩૨૯

પાંડવ હરી સાથે જન્મ્યા જેણી વાર, તારે લોકે નીદા કીધી

તેણી વાર. ૩૩૦

તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા મુણો પાંડવો રાય, વોરોધો કામધેન તે

જગન પુરો થાય. ૩૩૧

આજ પાપ તમારા સરવે ગયા, એસો હરીએ સમજાવો કહયા. ૩૩૨

તારે પાંડવોને આવ્યો છે વીધાસ, જે તમે કહેઓ તે કરમુ અવીનાસ. ૩૩૩

તારે શ્રી બુદ્ધજીએ ચક્ષીત્ર કરયા, તે લઈ પાંડવે શીજ ધરયા. ૩૩૪

તારે આસમાનથી એક આવી ગાય, તારે શ્રી બુદ્ધજી બોલ્યા

સતજ ભાય. ૩૩૫

એનું મસતક કાપી અલગું ધરો, ચારે ચરણ જુઆ જુઆ કરો. ૩૩૬

ખાલ ઉતારી જુજવી કરી, તારે શ્રી બુદ્ધજીએ વાણી આચરી. ૩૩૭

તારે ખાલ લીધી કુંતાજી માય, મુસતક ઉઠાવીયો જુજેજી રાય. ૩૩૮

ચારેહી ચરણ ચારે બંધવે ગરહયા, તે લઈ હસનાપુરી વચ્ચે

નીસરયા, ૩૩૯

તેમાંથી લોહીની બુદ્ધ પડતી જાય, તેના હીરા માતી અમુલક થાય. ૩૪૦

તે વીણવા લાગા સરવે નર ને નાર, તારે નગરમાંહે પડી પુકાર. ૩૪૧

કે પાંચ પાંડવે કહ્યો છે મહા પાપ, વીરોધી ગાય ને

વટલાવીઓ આપ. ૩૪૨

તારે લોકે નીંદા કીધી જેણી વાર, તતખણ પાપ ઉતરીયા

તેણીજ વાર. ૩૪૩

જારે નગર છોડીને બાહ્યાર ગયા, તારે ભગત પાંડવ વર પામ્યા. ૩૪૪

સામીજ તરફા છયાં, મન વાચા કુળ પામીયા તીયાં. ૩૪૫

તારે માથે મુગટ ધરમને રતને જડયા, તેની શોભા ચંદ્રથી

અદકી મટ્યા. ૩૪૬

માતા કુતાણકું સો વરણા ચીર, વસ્ત્ર નુરાની પેરયા ગંભીર. ૩૪૭

મલે હીરા રતનની માળ, પગની મોજડી જળકે બહુ જાણ. ૩૪૮

હાથે મુદ્રણી બહુ રતને જડી સાર, તેનું તેજ તે બહુ અપાર. ૩૪૯

પાંડવ વર લઈને પાછા વળ્યા, તે હસનાપુરી વચ્ચે નીસરયા. ૩૫૦

તીયાં દુનગરના લોક અચંબે ધણે, જે ધન ધન, વઈસ તે

પાડવા તણે. ૩૫૧

સરવે લોક મળી એકઠા થાય, છયાં વીરોધી ગાય તીયા

દોડીયા જાય. ૩૫૨

કેનેક ચામડો, પુકડો મટ્યો છે પાસ, કેનેક સીંગડા લાગા હાથ. ૩૫૩

ચાણીયા, લીરામણની બેટી આવો સાથ, તેને તીયાં ગાખર

લાગા હાથ. ૩૫૪

ગઉ વીરત ઠાસા કરયા, વીરોધી ગાય વીરત ઠાસા થયા. ૩૫૫

તારે પાંડવ આવીયા આપણે ઠામ, તારે નારાયણ દેવકું

કરયા પરણામ. ૩૫૬

તારે શ્રી બુધ્ધજી બોલ્યા એહ, જામ હેમાળે ગળાવો દેહ. ૩૫૭

તારે રાજા જુજેજી વીનતી કરે છે ઘણી, અંતકાળે મ વીસરજો :

હો ઘણી. ૩૫૮

મુણે હો રાજા તમસું કહું, હું જો તમ પાસે રહું. ૩૫૯

રાજા મુધા મનમાંહે રાખજો વાંધાસ, જ્યાં રમશે તીયાં હું

હું પાસ. ૩૬૦

એસી વેનતી શ્રી બુધ્ધસું પાંડવે કરી સહી, આપણે મેર

આવીયા તહીં. ૩૬૧

તારે શ્રી બુધ્ધજી અલોપ થઈ ગયા, પાંડવ ઉડી હેમાળે ચાલ્યા. ૩૬૨

જારે પાંડવકું હરી છોડી જાય તારે અડસડ તીરથ હરીને
મહ્યા છે આય. ૩૬૩

જારે હરીને આવતાં દીઠા અડસડ તીરથે સહી, તારે ગંગાજી
અડસડ તીરથસું કહી. ૩૬૪

ગંગાજી તીરથુને ભેદજ કહ્યા, જે બુદ્ધ અવતાર શ્રી કરસનજી થયા. ૩૬૫

વેગે ત્યાં પોતા વધકુંડે રાય, તારે સરવે તીરથ લાગા હરીને પાય. ૩૬૬

ત્યાં બહુ વેનતી કરી બોલ્યા એવ, અમને કેશી રજા દીયો
છો હો દેવ. ૩૬૭

તારે હરીએ વચન બોલ્યા એમ, ગંગાજી તમે ઠામ છોડ્યા કેમ. ૩૬૮

તારે અડસડ તીરથે હરીને કહ્યા છે એમ, અમથી કલજુગમાંહે
રહેવાસે કેમ. ૩૬૯

હવે દુઆપુરે ઉતર્યો કલજુગ બેડો તેનું સાંભળું નાજ,
તારે દેવ રખીસારે છોડ્યા ઠામ. ૩૭૦

તારે ગંગાજી હરીસું કહે એમ, હવે સામી અમથી કલજુગમાંહે
રહેવાસે કેમ. ૩૭૧

જો તમે કલજુગમાંહે પ્રગટ રહો સામ, કૃતો અમે ન છોડીએ
અમારા ઠામ. ૩૭૨

તારે એસી વેનતી તીરથે હરીસું કહ્યા, તારે શ્રી નારાયણ ચીત
દબને રહ્યા. ૩૭૩

તારે શ્રી હરી કહે સુણો ગંગાજી હું તમસું કહું, અમે તો
કલજુગમાંહે પ્રગટ ન રહું. ૩૭૪

સેતરે દીપ પશ્ચીમ દીસજ કહું, તીયાં દસમે અવતાર ગુપ્ત
હોઈ રહું. ૩૭૫

તારે અડસડ તીરથ હરીને કહ્યો છે આય, હો સામીજી કલજુગ
માંહે અમથી રહ્યો ન જાય. ૩૭૬

કલજુગના લોક જીવ હતા બહુ કરે, તે કપટસું ચ લતા મનમાંહે
શક નાન થરે. ૩૭૭

તે લોક કપટ કરીને જોડે ઠામ, તે બોટી પુજથી ન સીજે ઠામ. ૩૭૮

તે ઠામ લબને પુજ અમારી કરે, તેનું પાપ તે અમ શીર થડે. ૩૭૯

તેણે બોધ કર્યો કુડા કરમજ કરી, તે તો આવી નાહસે
અમ માંહે ફરી. ૩૮૦

તે કલ્પગુના લોક પાપી કહેવાય, તે કલ્પગુના લોકોનું મુખ
દેખીયું નહીં જાય. ૩૮૧

સામીજી હવે કલ્પગુમાંહે પાપજ થાય, ત્રીયાં તમ ચીન્યા
અમથી નહીં રહેવાય. ૩૮૨

તારે વચન સુણી નારાયણ દેવ, એસો તીરથને કહ્યો લેવ. ૩૮૩

સાંભળો ગંગાજી અમારા કહ્યા, તમે તો ગુર લીરમાજીની કળા
માંહેથી થયા. ૩૮૪

તારે તમે શ્રી ગુર લીરમાજીતા થયા છે રચના માંહે, તમને થાપ્યા
છે અડસઠ તીરથ જુગમાંહે. ૩૮૫

તમે ગુર લીરમાજીના મ મેલો પાય, તમે તેની કળા માંહે
રહેજો જાય. ૩૮૬

જ્યારે નારાયણ દેવ એસો સમજાવી કહ્યા, ત્યારે અડસઠ તીરથ
ચીત દધને રહ્યા. ૩૮૭

જ'પુદ્ધીપમાંહે કહેકનગરી ગામ, ત્રીયાં ગુર લીરમાજી બેસા
પરગટ ઠામ. ૩૮૮

તે જ'પુદ્ધીપ નગરીમાંહે ગુર હશન શાહા રહે, તે ગુરનું નામ
તે પીર હશન કપીરદીન કહે. ૩૮૯

તારે જે ઘરમાંહે તપ ફકીરી હોય, તેને ત્યાં તમે લેજો જોય. ૩૯૦

તે કલ્પગુમાંહે પરગટ હોય, તેને ગાફલ દુનીયા નવ જાણે કોય. ૩૯૧

જારે નારાયણ દેવ કહ્યા ગુરનરકા ઠામ, તારે સકળ તીરથ કરે
તે દીસે પરણામ. ૩૯૨

તારે સકળ તીરથ હરીને કરે પરણામ, સામીજી કલ્પગુમાંહે
કહેા તમારા ઠામ. ૩૯૩

તારે નારાયણ દેવ ગંગાજીસું કહે, જે કળા અમારીમાંહે ગુર
લીરમાજી રહે. ૩૯૪

જારે એવા વચન હરીએ આંખ્યા, તારે સકળ તીરથ
મનમાંહે હરખ્યા. ૩૯૫

જારે હરીએ તીરથને બેઠજ કહ્યા, તારે અડસઠ તીરથ
ત્રીયાંથી ચાલ્યા. ૩૯૬

તારે તીરથ સરવે તપસી ગુર નખી મહમદ પાસે ગયા,
ગુર લીરમાજીનું અવતાર તે નખી મહમદ થયા. ૩૯૭

તારે કલજુગમાંહે તીરથ સરવે ગુર લીરમાજીના કળામાંહે જાળને
રહ્યા, તે તીરથના ધર ઠાલા થયા. ૩૯૮

ત્રણ વેદ અડસઠ તીરથ જાણ, તેનું મહીમા ત્રણ જુગ સુધી
હતો પરમાણ. ૩૯૯

હવે કલજુગના ભુલા લોક ઠાલા વેદની વાંચે વાણ, તે સુના
તીરથમાં માથું કુટે નીરવાણ. ૪૦૦

કલજુગમાંહે સરવે લોક તે ઠાલા ધરસું લાવે ચીત, તે તીયાં
કેસા પાવે વીત. ૪૦૧

વીત હતું તે ત્રણ જુગમાંહે ગયું, હવે ઠાણું ભેખ તેનું રહ્યું. ૪૦૨

જારે અડસઠ તીરથને હરી વોરાવીયા, તારે ભેરવ ભુત હરીને
પાસે આવીયા. ૪૦૩

તેણે હરીને પાય લાગી વીનતી કરી, અમને કેસી રજા દીયો
છો શ્રી હરી. ૪૦૪

તમે પરગટ નહી ફીરો હો દયાળ, તો તમ વીના કોણ અમારી
કરશે પરત પાલ. ૪૦૫

જારે ભેરવ ભુત પ્રેત હરીસું વેનતી કરે, તારે શ્રી હરી ભેરવ
ભુત પ્રેતસું આચરે. ૪૦૬

હરી કહે ભેરવ ભુત પ્રેતસું વીચાર, ભાઈ તમે મત છોડો સંસાર. ૪૦૭

જે ખાય મધ માંસ તે આહાર છે તમ તણે, તે કલજુગના ભુલા
લોક તમને માનશે ધણે. ૪૦૮

તારે હરીએ એસો કહ્યો સમજાય, તારે ભેરવ ભુત પ્રેતના
મનમાંહે હરખજ થાય. ૪૦૯

તારે ખેડ કર જોડી હરીને કરે પરનામ, સામીજી અમે
કલજુગમાંહે રહીએ કેણે ઠામ. ૪૧૦

હવે સામીજી તમે કહો ત્યાં રહીએ, એસી વેનતી તમસું કહીએ. ૪૧૧

તારે ભેરવ ભુત પ્રેતસું હરીએ કહ્યા, આજ અડસઠ તીરથના
ધર ઠાલા થયા. ૪૧૨

સરવે તીરથ હિઠી ગયા ગુર લીરમાજીને પાસ, તે ઠાલા ધરમાંહે
તમે જાઈ કરજો વાસ. ૪૧૩

તીયાં કલજુગમાંહે રહેવાના ઠામ હરીએ કહ્યા, તારે ભેરવ ભુત
તીયાં જાઈ રહ્યા. ૪૧૪

તીયાં તમે જામ કરજો ચલત્ર આચાર, તે પરતીત દેખાડો
સરવે સોંસાર. ૪૧૫

એવા ચલત્ર કરજો છયાં, કલજુગના ભુલા લોકોનું મન નીચે
થાયસે તીયાં. ૪૧૬

જેમ જેમ ચલીત્ર કરે તેમ તીરથે જાય, તેની પુજા સરવે ભેરવ
ભુત પ્રેત લઈ જાય. ૪૧૭

જે પુજા થાય તે તમે ખાજો ચલીત્ર કરી, તીયાં સરવે તીરથે
આવશે ફીરી. ૪૧૮

જે પથર મુરતની પુજા દેવલ દેરા માંહે થાય, ને પુજા સરવે
ભેરવ ભુત લઈ જાય. ૪૧૯

જેમ જેમ અદકી પરતીત આવે, તેમ તેમ અદકી પુજા ચડાવે ૪૨૦
અડસઠ તીરથના મુના ઘર માંહે આખ્યા ઠામ, તારે ભેરવ ભુત

પ્રેત હરીને કરે પરણામ. ૪૨૧
મુલક યોનીસ નવ ખંડ પ્રકાશ, અડસઠ તીરથના ઘર માંહે

રહેજો વાસ. ૪૨૨
હરી કહે સુણો ભેરવ પ્રેત ભુત, તમે ગાફલ દુનીયાને ખાજો ધુત. ૪૨૩

અથર વેદ વીન્યા જે પુજા થાય, તે પુજા ભેરવ ભુત પ્રેતજ ખાય. ૪૨૪
આજ કલજુગ માંહે ગુર બ્રહ્મા તે નળી મહમદ હોય,

તેને ગાફલ દુનીયા નવ જાણે કોય. ૪૨૫
આજ દસમા અવતારની પુજા જોય. તે પુજા ગુર સોહોદેવના

ઘરમાંહે હોય. ૪૨૬
તારે એમ કહીને હરીએ દીધી છે રજા, તારે ભેરવ ભુત પ્રેતને

થઈ છે મજા. ૪૨૭
દેવલ દેરા માંહે પથરની મુરતી આવ્ય, તે ઘરમાંહે તમે રહેજો જાય. ૪૨૮

આજ કલજુગ માંહે સકલ ઠાર, વ્યાપક રહેજો તીરથ મીજાર, ૪૨૯
હરી કહે સુણો ભેરવ પ્રેત ભુત, ગાફલ દુનીયાને તમે ખાજો ધુત. ૪૩૦

આજ જે જે પુજા ચલીત્ર થાય, તે ભેરવ ભુત પ્રેતજ ખાય. ૪૩૧
આજ ન જાણે સતગુર નળી મહમદના ઠામ, તે પથર મુરતને

કરે પરણામ. ૪૩૨
છયાં થાય ચલીત્ર આજા તીયાં રાચે સોંસાર, તે ગાફલ દુનીયા

સતગુર ઉપર નહી આણે ધતખાર. ૪૩૩

એસો કહી ભેરવ ભુત પ્રેત પાસેથી હરી ચાલ્યા સહી,
તારે પથર પાથરીયા હરી પાસે આવ્યા સહી. ૪૩૪

તેણે હરીને પાય લાગી વેનતી કરી, જે અમને કેસી રજા દીધો
છો શ્રી હરી. ૪૩૫

તારે પથર પાથરીયાને હરીએ કહ્યા છે એમ, એ પથર પાથરીયા
તમે ધ્યાં આવ્યા છો કેમ? ૪૩૬

એ સામી અમને વણ અપરાધે ઘડી કુટી પુજે શ્રી હરી કરી,
તે લોકોનો અમારો ન્યાય તમે કરો શ્રી હરી. ૪૩૭

તારે પથર પાથરીયા કહે તે હરી સાંભળે, એ સામી તમારું
નામ લઈને પુજા અમ માથે ચડે. ૪૩૮

તે લોકોનો અમારો ન્યાય કરો હો ઘણી, અમે અપરાધી
વીનતી કરું ઘણી. ૪૩૯

જે કાંઈ પુજા પાતરી અમારી થાય, તે સરવે ભેરવ ભુત પ્રેત
છળ કરીને ખાય. ૪૪૦

તે સરવે ભુલ્લી દુનીયા ચડાવે ચોખ્ખા, તે અમને હરી કરો પાય
લાગે મુરખ લોકા. ૪૪૧

મુણા હો પથર પાથરીયા હરી કહે તતખણા, એ લોક તમને ઘડી
કુટી દુઃખ દશે ઘણા. ૪૪૨

તેનું તમે દુઃખ મ ધરશો કોય, તેને પુછસું જારે જુરનર તખતે
એસસે સોય. ૪૪૩

તમારો ન્યાય કરસું માહાદેવ માંહે, જે પુજે તમોને લાગે પાય. ૪૪૪

તેનો કીયામત માંહે ન્યાય કરસું ઘણા, પથર પાથરીયા વચન
માનો અમ તણા. ૪૪૫

જારે હરીએ એસા વચનજ કહ્યા, તારે પથર પાથરીયા આપણે
કામે રહ્યા. ૪૪૬

પથર પાથરીયાએ મુણી. વચન શ્રી બુદ્ધજીને મુખ, તેણે આજ
કલબુગ માંહે સહ્યા છે દુઃખ. ૪૪૭

હવે મુણા પાંડવનો વીચાર, જે ચાલ્યા હેમાજળ પાર. ૪૪૮

તારે પાંડવ કહે, રાજ ધરસું કીજે કાજ, આપણે સતગુર વચને
મેલીયા રાજ. ૪૪૯

રાજ બુજેઝણ પાંડવ બોલ્યા એહ, જેણે પેસી હેમાજે ગળાવી દેહ. ૪૫૦

તારે નવ કરેડ રાજા જીજેજી સાથે ગર્ધ, તે અમરાપુરી માંહે
પાહતા ગર્ધ. ૪૫૧

કુઆપુર જીગ પુરા થયા, રાજા પાંડવ વર પામ્યા. ૪૫૨

ગુર સોહોદેવ બોટ્યા સાર, હરી અવતારકો અંત ન પાર. ૪૫૩

સુણો રંખીસરો બોટ્યા ગુર સોહોદેવ, વળીને પ્રગટ બોટ્યા ભેવ. ૪૫૪

દસમે અવતાર ધર્યો મુરાર, તે નકલકી અવતાર ધર્યો કીરતાર. ૪૫૫

આઠ વીરાનું તે નર અલી જાણુ, ગુર ભીરમા તે નખી

મહુમદ પરમાણુ. ૪૫૬

લાગો કલજીગ ને હુવો અથર વેદ, તેનું મરમ ન જાણે કોઈ ભેદ. ૪૫૭

ધંધર તેના આદમ હુઆ નામ, વેદ પ્રમાણે કહું છું ઠામ. ૪૫૮

જપુદીપ ભરત ખંડજ જાણુ, ખેત્ર કુઆરકા કહું નીરવાણુ. ૪૫૯

જપુદીપ નગરીમાં ગુર ભીરમાજી રહે, તે આજ અથર વેદની

વાણી કહે. ૪૬૦

સેહતર દીપ એરાક ખંડ દેલમ દેસ, તીયાં દસમે અવતરયા

અલી માનખા વેસ. ૪૬૧

જેનું અલી શાહા નામ જાણુ, તે આખર મહેદી ચડસે નીરવાણુ. ૪૬૨

એસો મહેદી ચડે નીરવાણુ, દઈત કાલીંગકું મારશે સહી જાણુ. ૪૬૩

ચીણખ નગરી પુરખ દીસ, તીયાં રહે છે કાલીંગા નરેસ. ૪૬૪

તે દઈત કાલીંગા માહા બળવંત, તેના સેહેન તણા નહી

કોઈ અંત. ૪૬૫

તેના સેહેન તણા નહી કોઈ પાર, માહા શુરા બળવંત અપાર. ૪૬૬

ચીણખ નગરીથી કાલીંગા ચડે, તે જપુદીપ માંહે આવી

મેલાણુ કરે. ૪૬૭

ચાલીસ લાખ ચેલા કાલીંગા તણા, તે ચારા ચરખટ કરશે ધણા. ૪૬૮

આસન પુરી આવે આસમાને જાણુ, તે કાઠના ઘોડાને

ખવરાવે ખાણુ. ૪૬૯

મુઆ માર્ઠ બાપ દેખાડશે જેહ. ઉલટી નદી વાયસે તેહ. ૪૭૦

અન તણા પીરલ ચલાવે ધણે, પાણી મતરીને ગીરતજ કરે. ૪૭૧

એવા કાલીંગા ચત્રીત્ર કરશે અપાર, તીયાં ભુક્ષી બળસે

સરવે સોંસાર. ૪૭૨

એક ન ભુટ્યા મારા મુનીવર વીર, જેને ભેટ્યા સતગુર

સોહોદેવ પીર. ૪૭૩

દ્યંત કાલીંગો એવા ચરખટ કરશે જાણુ, તારે નર નારાયણુ

ચડશે નીરવાણુ. ૪૭૪

ગઢ મુલતાન માંડે સેહેનજ મલે, મેજલે મેજલે પીયાણા કરે. ૪૭૫

તારે હડમત વીર દેશે હાંક, જોધા મલશે લાખોહી લાખ. ૪૭૬

તારે નવાણું કરોડ જખજ મલે, છપન કરોડ મેધા રણ ચડે. ૪૭૭

મલશે તીયાં કીનર કરોડ ખત્રીસ, રણ ચડશે કરોડ તેત્રીસ. ૪૭૮

તારે પાંચ કરોડમું પહેલાજ સોય, સાત કરોડમું હરીશ્વંદ્ર

સાથે હોય. ૪૭૯

નવે કરોડમું જુજેજુ આહો, ખારે કરોડમું પીર સદરદીન શાહે. ૪૮૦

તારે અનત કરોડમું પીર હશન કબીરદીન જાણુ, તે પણુ રણ

ચડશે નીરવાણુ. ૪૮૧

સવા કરોડ ચડશે સંખ, દીત દેવ જેવા આવે અસંખ. ૪૮૨

પાંચ લાખેમું ગોરખ સાથ, તે સીડણીએ નાઠ પુરાવે નાથ. ૪૮૩

અહુડું કરોડ જન જુવજ સાથ, સો કરોડ સાવજ આપ. ૪૮૪

તારે ચોસડ કરોડ જંગણીડિં સાથ, તે વળવે ડમર ખપર હાથ. ૪૮૫

તારે નવ કુલ નાગ મલે, પાતાલ કેરા જોદ્ધા રણ ચડે. ૪૮૬

સવા લાખ ગત જુમલો ખુરાસાની જાણુ, તે પણુ રણ

ચડશે નીરવાણુ. ૪૮૭

તારે એક લાખ ને ચોવીસ હજાર પેકાંખર સાર, તે પણુ રણ

ચડશે નીરવાણુ. ૪૮૮

તારે રીંછ વાનરાનું અંત ન પાર, તે હડમતનું સેહેન મલશે અપાર. ૪૮૯

સામીનું સેહેન મલશે અપાર, તીયાં સેહેનનું અંત ન પાર. ૪૯૦

તારે કસમીર મંડળ ઉતમજ ઠામ, તીયાં ઉપના રાજ

જુજેજુ નામ. ૪૯૧

અઢાર લાખ ખણુંગ ધારી જાણુ, તે પણુ રણ ચડશે નીરવાણુ. ૪૯૨

નગર ઉજેણી પુરી ઉતમજ ઠામ, તીયાં ઉપના સોહોદેવજ જાણુ. ૪૯૩

તારે ચઉડ લાખ ચક્રધારી જાણુ, તે પણુ રણ ચડશે નીરવાણુ. ૪૯૪

નગર કોટ જલધરી માંય. તીયાં ઉપના લડ લીમજ રાય. ૪૯૫

આલીસ જાખ ગઢા ધારી જાણુ, તે પણુ રણ ચડશે નીરવાણુ. ૪૯૬

તારે ઉંચ નગર ઉતમ ઠામ, તીયાં ઉપના અરજણુ નામ. ૪૯૭

છત્રીસ લાખ ધનકા ધારી જાણુ, તે પણ રણ ચડશે નીરવાણુ. ૪૯૮

કહીએ માલવા ઉત્તમ ઠામ, તીયાં ઉપના રાજ નકુલ નામ. ૪૯૯

પાંત્રીસ લાખ નેજા ધારી જાણુ, તે પણ રણ ચડશે નીરવાણુ. ૫૦૦

તારે પાંચે પાંદવનું સેહેન મલશે એકજ ઠાંય, તેનું સેહેન કાંઈ

ગણથો નવ જાય. ૫૦૧

તારે સેતા ઘોડા ને સેતા વાજે સંખ, દેવ નારાયણ ચડશે અલખ. ૫૦૨

તારે નર નકલકી તણા સેહેનજ મલે, તારે દેવ રખીસર સરવે

રણ ચડે. ૫૦૩

તારે અનત વરણા સામી ઉપર છત્ર ઢરે, તારે મેજલે મેજલે

પીયાણાજ કરે. ૫૦૪

તારે લાખો દળમાંહે નીશાન ફરફરે, તારે ગગન ડુલે ને

પધ્યાર ગરે. ૫૦૫

તારે તંબલ ધન્યામા શાહાના ગડગડે નીસાન, તીયાં જોડા

અપાર મલે સુજાણુ. ૫૦૬

તારે આવી પહોંચે જંપુદીપજ ઠામ, નદી સરસ્વતીએ હોવે સંગ્રામ. ૫૦૭

તારે ગગન માંહે અવાજ પડ્યો નીરવાણુ, નદી સરસ્વતીએ

હોવે મેલાણુ. ૫૦૮

તારે બેઉ સેહેન દ્રષ્ટો દ્રષ્ટજ મલે, બેઉ વચ્ચે નારદ રખીસર ફરે. ૫૦૯

તારે દોય દળ વાજે દોય દળ ગુણે, તેની લોક રમ્યત ડુલી પડે. ૫૧૦

તારે દોયે દળ વચ્ચે વાજે નાદ, તે દોયે દળમાં પડે આવાજ. ૫૧૧

તારે દોયે દળમાંહે શુરા અપાર, તે દોયે દળમાંહે કોઈ ન

પાવે હાર. ૫૧૨

જારે નર અલી દુલ દુલ ચડી દધંતસું લડે, તારે દધંતનું મસતક

તુટી ધરણીએ પડે. ૫૧૩

તારે ખણંગ ત્રધારો અલી લેશે હાથ, મારશે દધંતને સેહેન સાથ. ૫૧૪

તારે ખણંગ ત્રધારો ચઉદીસ ફરે, તારે દધંત તણા મસતક પડે. ૫૧૫

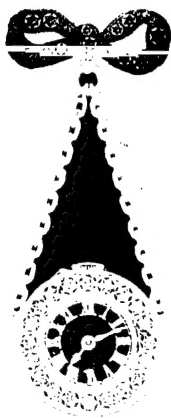
તારે મારશે દધંતને સેહેન સમેત, માહા સંગ્રામ હુવા રણક્ષેત્ર. ૫૧૬

તારે ચોસઠ લાખ જોગણીડિ સાથ, તે ડમર ખપર વખડે હાથ. ૫૧૭

તે દધંતને રગતે ખપરજ ભરે, તારે જય જયકાર વાણી ઓચરે. ૫૧૮

હસ અવતાર પુરા થયા નકલકી નામ, જેણે મારયો કાલીગા
 છત્યા સંઆમ. ૫૧૯
 તારે સુણે રખીસર બોલ્યા ગુર સોહોદેવ, કહી કંથીન
 આપું છું ભેવ. ૫૨૦
 સાંભળો રખીસરો અમે આગમજ કહ્યા, નરને વચને પીર
 સદ્ગદીન બોલ્યા. ૫૨૧
 હરી કથાનો અંત નહી પાર, પણ થાટો પરસન કહ્યો
 છે વીચાર. ૫૨૨

સમાપ્ત.

આપણી કોમનાં વાહનૌ.

ઈસમાઈલી સતપંથ પ્રકાશ.

દર અંકે રેગ્યુલર બહાર પડતું

ઈસમાઈલી સત-શાસ્ત્રના સિદ્ધાંતને સમજાવવા,
હિંદુ, મુસલમાન બેદ બાંગી બોધ સત દિલ આવવા;
દીન, દુન્યવી, નીતિ, રિતીના પાઠ જ્ઞાન વિલાસના,
વાંચો અહીં ઈસમાઈલી સતપંથ નુરી પ્રકાશ આ.

દરેક ઈસમાઈલી મરદ, સ્ત્રીઓ અને બાળકોને વાંચવા લાયક છે, કે
જેમાં વિદ્વાનોને હાથે લખાએલાં નીતિ આ ૧ ધાર્મિક લખાણો આપવા
માં આવે છે. વારસીક લવાજમ ફક્ત રૂ. ૨૫ અગાઉથી, આફરીક
માટે રૂ. ૩) અગાઉથી.

લખો—મુખી લાલજલ્લાઈ દેવરાજ,
ધી બોલ સિંધી પ્રેસ;
૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઈ-૮.

ઈસમાઈલી આફતાબ.

વારસીક લવાજમ ફક્ત રૂ. ૧. દેશાવર માટે રૂ. ૧૫.

આજી જમાનામાં આપણી કોમને પ્રગતી કરવાના રસ્તા સુચવનાર, સંસારિક
અને ધાર્મિક ફરજોનું જ્ઞાન કરાવનાર, વીદ્યાન લેખકોના ઉત્તમ લેખોથી વિભુશીત
આ ત્રીમાસીક દર ત્રણ માસે રેગ્યુલર બહાર પડે છે.

આ ત્રીમાસીકને જે કંઈ નફો થશે તે ધાર્મિક સરઘાઓમાં વાપરવામાં
આવશે માટે 'એક પંથ અને દો કાજ' સમજી જલદી આદક થાઓ.

લખો,
ધી શી. ઇ. ઇ. ધાર્મિક લાઇબ્રેરી,
ધોરાજી કાઠીયાવાડ.
મીં એન. એમ. બુધવાણી,
ઓ. આધીપતી

